kočka na rozpálené střeše - Ewa Farna

Tak pojď dnes se mnou bloudit po střechách.
Až se tma s nocí sejde, o nic víc přece nejde.
Osm ztrát se vleče v zádech každičké z nás.

Pohled můj, ten děsí i strach.
A kdo mě zná, ten chodí po špičkách.
A kdo přede jako já, ví, devátá už na věži odbíjí. Tak pojď!

R: Jen já, ta kočka z rozpálený střechy
znám svět, ať je to peklo nebo ráj.
Pár vět ti šeptám a ty mlčíš strachy.
Mňau, mňau ? když uslyšíš, tak jsem to já!

Obdiv tvůj, ten nosím na tlapkách.
Kdo mě zná, ten chodí po špičkách.
A kdo přede jako já, ví, že hodina koček už odbíjí.

R: Jen já, ta kočka z rozpálený střechy
znám svět, ať je to peklo nebo ráj.
Pár vět ti šeptám a ty mlčíš strachy.
Mňau, mňau ? když uslyšíš, tak jsem to já!

Jen já, ta kočka z rozpálený střechy
znám svět, ať je to peklo nebo ráj.
Pár vět ti šeptám a ty mlčíš strachy.
Mňau, mňau ? když uslyšíš, tak jsem to já!

Rec: Pohled můj, ten děsí i strach.
A kdo mě zná, ten chodí po špičkách.
A kdo přede jako já, ví, devátá už na věži odbíjí. Víš proč?

R: Jen já, ta kočka z rozpálený střechy
znám svět, ať je to peklo nebo ráj.
Pár vět ti šeptám a ty mlčíš strachy.
Mňau, mňau ? když uslyšíš, tak jsem to já!

Jen já, ta kočka z rozpálený střechy
znám svět, ať je to peklo nebo ráj.
Pár vět ti šeptám a ty mlčíš strachy.
Mňau, mňau ? když uslyšíš, tak jsem to já!